

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ivany Kotrčové a soudkyň JUDr. Miluše Farské a Mgr. Daniely Večerkové ve věci

žalobce: **J. B.** narozený dne [redacted]
bytem [redacted]
zastoupený advokátkou Mgr. Kamilou Mesiarkinovou
sídlem Josefská 504/8, 602 00 Brno

proti
žalované: **Česká republika – Ministerstvo spravedlnosti**, IČO 00025429
sídlem Vyšehradská 427/16, 128 10 Praha 2
jednající Úřadem pro zastupování státu ve věcech majetkových, IČO 69797111
sídlem Rašínovo nábřeží 390/42, 128 00 Praha 2

o zaplacení částky 1 000 000 Kč s příslušenstvím

k odvolání žalobce i žalované proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 11. října 2017, č.j. 11 C 48/2016-126

takto:

- I. Odvolací řízení o odvolání žalobce do vyhovujícího výroku I. rozsudku soudu prvního stupně se **zastavuje**.
- II. Rozsudek soudu prvního stupně se **potvrzuje**.
- III. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů odvolacího řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje Helena Rezková.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou došlou soudu dne 18.4.2016, ve znění jejích doplnění, domáhal na žalované zaplacení částky 1 000 000 Kč s příslušenstvím, jako náhrady nemajetkové újmy, která mu byla způsobena nesprávným úředním postupem Krajského soudu v Brně. Tvrdil, že dne 28.1.2015 byl Městským soudem v Brně vyhlášen rozsudek č.j. [REDAKCE] kterým byl odsouzen jednak žalobce, jednak také právnická osoba [REDAKCE] že této právnické osobě byl uložen trest uveřejnění rozsudku, že Krajskému soudu v Brně, jako soudu rejstříkovému byl tento rozsudek dne 13.5.2015 doručen, Krajský soud v Brně rozsudek dne 18.5.2015 zveřejnil ve sbírce listin, čímž mělo dojít k faktickému vykonání trestu, rozsudek byl zveřejněn v neanonymizované podobě. K výzvě žalobce byl rozsudek Krajským soudem v Brně dne 5.11.2015 částečně anonymizován, avšak z obsahu publikované části rozhodnutí lze i po anonymizaci nadále ztotožnit osobu žalobce jako [REDAKCE] a tento stav trvá. Rovněž tvrdil, že došlo k zásahu do jeho osobnostních práv, k zásahu do jeho jména a pověsti, že plošným zveřejněním jeho osobních údajů i údajů o jeho trestní minulosti byla poškozena jeho dobrá pověst a dobré jméno, že s ním ukončil spolupráci obchodní partner J. [REDAKCE] K [REDAKCE] v souvislosti s jeho obchodními aktivitami se rozpoutala internetová diskuze, v níž je zmiňováno i jeho odsouzení. Důsledky založeného protiprávního stavu přetrvávají, jejich odstranění je prakticky nemožné, neboť zveřejněné údaje ze sbírky listin přebraly i další internetové portály. Výši požadovaného finančního plnění odvíjel od výše maximální pokuty, která může být uložena dle zákona o ochraně osobních údajů, za porušení povinnosti při zpracování citlivých údajů, zdůraznil, že blíže neurčený okruh osob se o něm může dozvědět údaje, které jsou jinak evidovány v rejstříku trestů, že zveřejnění jeho odsouzení má dopad do jeho pověsti zejména v obchodních a pracovních vztazích, že jeho poškozování trvá a s ohledem na konkrétní okolnosti jde o mimořádný případ, který musí být individuálně posouzen, nelze vycházet z žádné paušalizované výše odškodnění.
2. Žalovaná potvrdila, že žalobce u ní podáním ze dne 16.10.2015 uplatnil nárok na náhradu nemajetkové újmy ve výši 1 000 000 Kč, z titulu nesprávného úředního postupu Krajského soudu v Brně. Žádost žalobce vyřídila stanoviskem ze dne 12.7.2016, jeho požadavku nevyhověla, neboť žalobce nedoložil jakékoli důkazy, z nichž by bylo možno dovodit vznik nemajetkové újmy. Bránila se tím, že žalobce není osobou bezúhonnou, že předmětným trestním rozsudkem byl také uznán vinným, že není dán nesprávný úřední postup, že žalobci žádná nemajetková újma nevznikla.
3. Shora uvedeným rozsudkem soud I. stupně žalované uložil povinnost zaplatit žalobci částku 50 000 Kč s úrokem z prodlení ve výši 8,05 % ročně z částky 50 000 Kč od 17.4.2016 do zaplacení, do 15 dnů od právní moci rozsudku (výrok I.), žalobu o zaplacení částky 950 000 Kč s úrokem z prodlení ve výši 8,05 % ročně z částky 950 000 Kč od 15.10.2015 do zaplacení a o zaplacení úroku z prodlení ve výši 8,05 % ročně z částky 50 000 Kč od 15.10.2015 do 16.4.2016 zamítl (výrok II.), žalované uložil povinnost zaplatit žalobci na nákladech řízení 54 693,09 Kč, do 15 dnů od právní moci rozsudku, k rukám jeho právní zástupkyně (výrok III.).
4. Po provedeném dokazování vyšel ze zjištění že rozsudkem Městského soudu v Brně ze dne 28.1.2015, č.j. [REDAKCE] (správně [REDAKCE]), byli žalobce a společnost [REDAKCE] uznáni vinnými ze spáchání přečinu neodvedení daně, pojistného na sociální zabezpečení a podobné povinné platby dle § 241 odst. 1 trestního zákoníku. Žalobci byl uložen trest obecně prospěšných prací ve výměře 300 hodin a trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu či prokuristy právnických osob na dobu tří let. Společnosti [REDAKCE] byl uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu podnikatelské činnosti uvedené ve veřejném rejstříku k datu 28.1.2015 v trvání tří let a trest uveřejnění rozsudku. K trestu uveřejnění rozsudku nebylo ve výroku rozsudku ničeho dalšího uvedeno.

Shodu s prvopisem potvrzuje Helena Rezková.

Státní zástupce a opatrovník společnosti [redacted] se po vyhlášení rozsudku vzdali práva odvolání a prohlásili, že netrvají na vyhotovení odůvodnění, rozsudek proto neobsahuje odůvodnění výroku o vině a trestu ve vztahu ke společnosti [redacted] a odůvodnění rozsudku se týká výhradně trestné činnosti žalobce, spáchané v pozici [redacted]. V odůvodnění uloženého trestu je uvedeno, že žalobce byl [redacted] že bylo přihlédnuto k doznání žalobce a k uhrazení dluhu ze zdravotního pojištění. Rozsudek nabyl právní moci ve vztahu k žalobci dne 9.4.2015, ve vztahu ke společnosti [redacted] dne 28.1.2015. Dne 12.5.2015 byl v rámci postagendy stran žalobce rozsudek k výkonu trestu obecně prospěšných prací zaslán Probační a mediální službě a k výkonu trestu zákazu činnosti živnostenskému úřadu spolu se žádostí o spolupůsobení, stran [redacted] byl rozsudek k výkonu trestu zákazu činnosti zaslán živnostenskému úřadu se žádostí o spolupůsobení a KS Brno jako rejstříkovému soudu. K výkonu trestu uveřejnění rozsudku byl dle pokynu soudce dne 19.5.2015 zaslán přípis opatrovníkovi [redacted] s výzvou, aby tato společnost uveřejnila ve lhůtě 1 měsíce od doručení výzvy předmětný rozsudek na svůj náklad v deníku Hospodářské noviny, vydavatelství *Economia a.s.*, a to tak, že uveřejněn bude výrok o vině a trestu včetně data vyhlášení rozsudku, jeho spisové značky a označení soudu. Uveřejnění je třeba provést v tištěné podobě deníku, a to v jednom denním vydání v regionální příloze. Rozsudek uveřejněn nebyl, ani na základě opakované výzvy ve vztahu k likvidátorovi [redacted]. Likvidátor sdělil, že se mu nepodařilo dohledat žádný majetek společnosti, následně, že společnost je nemajetná, nevyvíjí žádnou aktivní podnikatelskou činnost a náklad na splnění povinnosti půjde na vrub finančních prostředků státu. Předmětný trestní rozsudek byl dne 13.5.2015 doručen Krajskému soudu v Brně, jako soudu rejstříkovému, dne 18.5.2015 byl proveden zápis protokolem v obchodním rejstříku vedeném KS Brno v oddílu C, vložce číslo [redacted] tak, že do části „Ostatní skutečnosti“ bylo zapsáno: „Městský soud v Brně vydal dne 28. ledna 2015 rozsudek č.j. [redacted] který nabyl právní moci dne 28. ledna 2015 na základě kterého byla společnost [redacted] odsouzena k trestu zákazu činnosti spočívající v zákazu podnikatelské činnosti uvedené ve veřejném rejstříku k datu 28.1.2015 v trvání 3 roků a k trestu uveřejnění rozsudku.“ Zápis byl proveden v souladu s § 81 zákona č. 304/2013 Sb. Téhož dne byl dán pokyn k založení rozsudku do sbírky listin obchodního rejstříku. Dne 16.10.2015 došla Krajskému soudu v Brně výzva žalobce ze dne 14.10.2015 k odstranění protiprávního stavu ve vztahu k listině č. [redacted] – rozsudku Městského soudu v Brně, ze dne 28.1.2015, č.j. [redacted] kterou se žalobce domáhal provedení anonymizace rozsudku, odstranění svého jména z označení předmětné listiny ve sbírce listin. Dne 5.11.2015 sdělil Krajský soud v Brně žalobci, že údaje budou dle jeho požadavku ve sbírce listin upraveny, a téhož dne byl dán pokyn k založení upraveného rozsudku místo již založeného jako [redacted] který je nutné ze sbírky listiny odstranit, a úpravě označení této listiny jen jako „rozsudek Městského soudu v Brně“. Ke dni 5.8.2015 byla ve sbírce listin obchodního rejstříku u společnosti [redacted] založena a přes postál justice.cz dostupná listina označená „[redacted] – ostatní rozsudek Městského soudu v Brně – obžalování: J. [redacted] B. [redacted]“, jejímž obsahem byl úplný, neanonymizovaný rozsudek MS Brno č.j. [redacted]. Dne 5.11.2015 byla do sbírky listin obchodního rejstříku u společnosti [redacted] založena listina označená „[redacted] – ostatní rozsudek“, jejímž obsahem je anonymizovaný rozsudek MS Brno č.j. [redacted]. Začerněno bylo jméno a identifikační údaje žalobce jako obžalovaného, ve výroku skutek, který spáchal žalobce, jméno žalobce jako [redacted] právní kvalifikace skutku spáchaného žalobcem a trest uložený žalobci, v odůvodnění jméno žalobce jako obžalovaného, jméno slyšené svědkyně a název jiné právnické osoby, o které vypovídala svědkyně a ve které měl být žalobce rovněž činný. Všechny ostatní části rozsudku zůstaly čitelné, tj. včetně údajů o dřívějších odsouzeních žalobce či údaje o tom, že žalobce byl od roku 2010 [redacted]. Listina označená „[redacted] – ostatní rozsudek Městského soudu v Brně – obžalování:

Shodu s prvopisem potvrzuje Helena Rezková.

J. B. byla ze sbírky listin zcela odstraněna, a to včetně vlastního označení této listiny obsahujícího jméno žalobce. V obchodním rejstříku byl u společnosti i ke dni vyhlášení rozsudku v této věci obsažen zápis v části „Ostatní skutečnosti“: „Městský soud v Brně vydal dne 28. ledna 2015 rozsudek č.j. který nabyl právní moci dne 28. ledna 2015 na základě kterého byla společnost odsouzena k trestu zákazu činnosti spočívající v zákazu podnikatelské činnosti uvedené ve veřejném rejstříku k datu 28.1.2015 v trvání 3 roků a k trestu uveřejnění rozsudku.“ Při zadání jména a příjmení žalobce do vyhledávače www.google.it dne 6.7.2017 se jako šestý výsledek v pořadí objevil odkaz na diskusi na webu <http://webtrh.cz> nazvanou „ Diskuse byla založena dne 30.9.2015 uživatelem „ , který si stěžoval, že na webtrhu zakoupil web se zbožím a prodávající mu po zaplacení nechce dodat zboží, a ptal se na rady pro další postup. Diskuse má celkem 49 příspěvků, probíhala ve dnech 30.9. a 6.10.2015, závěrem obsahuje přepis části předmětného trestního rozsudku s údaji týkajícími se žalobce. J. K. v dopisu ze dne 31.7.2015 adresovaném žalobci uvedl, že s ohledem na jeho trestní minulost, která je patrná z obchodního rejstříku, se rozhodl ukončit se žalobcem veškerou spolupráci, neboť si nepřeje spojovat dobré jméno své firmy s osobou žalobcovy pověsti.

5. Takto zjištěný skutkový stav soud I. stupně posoudil po právní stránce podle zákona č. 82/1998 Sb. o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem (dále také jen zákon), podle zákona č. 418/2011 Sb. o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim, i dle vnitřního a kancelářského řádu pro okresní, krajské a vrchní soudy. Dospěl k závěru, že žalobce splnil podmínku pro soudní uplatnění nároku na náhradu nemajetkové újmy, když nárok předběžně uplatnil u žalované, že zaslání předmětného trestního rozsudku Krajskému soudu v Brně jako soudu rejstříkovému nebylo uveřejněním rozsudku ve smyslu § 23 zákona č. 418/2011 Sb., že nesprávný úřední postup nelze spatřovat ve vadně provedeném výkonu trestu uveřejnění rozsudku. Dovodil, že Městský soud v Brně nepochybil, pokud trestní rozsudek zaslal rejstříkovému Krajskému soudu v Brně, že Krajský soud v Brně se dopustil nesprávného úředního postupu, když trestní rozsudek zveřejnil ve sbírce listin a navíc v neanonymizované podobě. Konstatoval, že i po anonymizaci trestního rozsudku jsou prostřednictvím obchodního rejstříku a dálkového přístupu přes internet nadále přístupné mimo jiné informace o trestní minulosti žalobce.
6. Dále řešil, zda žalobci v důsledku tohoto nesprávného úředního postupu vznikla nemajetková újma spočívající v dotčení dobrého jména a pověsti. Vyložil, že primární důvod poškození dobrého jména a pověsti žalobce je třeba spatřovat ve skutečnosti, že se žalobce opakovaně dopustil trestné činnosti, za tuto byl odsouzen i předmětným rozsudkem, žalobce není osobou bezúhonnou, ale opakovaně trestanou, sám žalobce si způsobil, že by neobstál kdekoliv, kde by musel dokládat bezúhonnost, nicméně poskytování údajů o trestních odsouzeních se řídí přísnými pravidly, žalobce má právo, aby údaje o jeho odsouzeních nebyly volně šířeny, zveřejnění trestního rozsudku v obchodním rejstříku mělo ve vztahu k žalobci výsledek, jako by i na něm byl vykonán trest zveřejnění rozsudku. Dospěl k závěru, že žalobce se oprávněně cítí dotčen na svých právech, že vlastní vnímání poškození dobrého jména a pověsti lze důkazními prostředky stěží podložit, podstatné je, jak by se v obdobné situaci cítila dotčena každá osoba v obdobném postavení jako žalobce, že žalobce prokázal dva konkrétní negativní důsledky zveřejnění rozsudku, kdy s ním kvůli trestní minulosti obchodní partner ukončil spolupráci a údaje o jeho trestní minulosti byly zmíněny v internetové diskusi, že žádné další dopady nesprávného úředního postupu ve vztahu k třetím osobám, které by měly navyšovat intenzitu žalobcovy újmy prokázány nebyly. Měl za to, že žalobci je nutno poskytnout zadostiučinění v penězích, že toliko morální satisfakce nepostačuje, neboť protiprávní zásah do jeho práv trvá poměrně dlouhou dobu a stále nebyl ukončen. Věc žalobce porovnal s případy, kdy je

Shodu s prvopisem potvrzuje Helena Rezková.

odškodňována nemajetková újma způsobená nezákonným trestním stíháním, adresně medializovaným, ničícím profesní či politickou kariéru a dospěl k závěru, že přiměřeným je poskytnout žalobci zadostiučinění ve výši 50 000 Kč. S touto argumentací žalobě co do 50 000 Kč vyhověl, co do 950 000 Kč s příslušenstvím žalobu zamítl.

7. Žalobci přiznal zákonný úrok z prodlení z částky 50 000 Kč za dobu od 17.4.2016, s tím, že žalovaná se dostala do prodlení po uplynutí šesti měsíců od data, kdy u ní byl nárok uplatněn, tedy až po marném uplynutí šestiměsíční lhůty určené k předběžnému projednání nároku, požadavek žalobce na zaplacení úroku z prodlení za dobu od 15.10.2015, tj. od data uplatnění nároku u žalované, do 16.4.2016, neshledal opodstatněným.
8. O nákladech řízení rozhodl podle ust. § 142 odst. 1 o.s.ř., jejich náhradu přiznal úspěšnému žalobci a jejich rozsah a výši specifikoval dle vyhlášky č. 177/1996 Sb., vyložil, za jaké žalobcem účtované konkrétní úkony právní služby náhradu nepřiznal a z jakých důvodů.
9. Rozsudek napadli odvoláním žalobce i žalovaná.
10. Žalobce výslovně napadl výrok I. (vyhovující) i výrok II. (zamítavý) rozsudku. Nesouhlasil s výší přiznané částky odškodnění, tvrdil, že docházelo a stále dochází k zásahu do jeho práv, že délka trvání tohoto zásahu má podstatný vliv na rozsah a výši nemajetkové újmy, že žalovaná se k jeho právům staví hrubě přezíravě, že náhrada nemajetkové újmy by měla reparovat skutečné dopady způsobené protiprávním jednáním. Navrhl, aby rozsudek soudu I. stupně byl změněn tak, aby žalobě bylo zcela vyhověno, aby mu byla přiznána náhrada nákladů za řízení před soudy obou stupňů. V průběhu odvolacího jednání dodal, že informace o jeho předchozích odsouzeních se neměla dostat veřejnosti, že došlo k porušení zákona na ochranu osobních údajů
11. Žalovaná brojila proti vyhovujícímu výroku I. a proti výroku III. o nákladech řízení. Namítala, že žalobce neprokázal vznik nemajetkové újmy, že výše poskytnutého zadostiučinění nebyla soudem I. stupně dostatečně odůvodněna. Zdůraznila, že žalobce nemajetkovou újmu spojoval s dotčením svého dobrého jména a pověsti, že důvodem poškození dobré pověsti bylo, že se dopouštěl opakovaně trestné činnosti, že za tohoto stavu věci bylo na něm, aby prokázal, že dobrého jména a pověsti skutečně požíval, to se však nestalo. Pokud jde o internetovou diskuzi týkající se žalobce, považovala za stěžejní, že celá tato diskuze, která vůči žalobci vyznívala negativně, byla vyvolaná popisem jednání žalobce uživatelem ██████████ že negativní hodnocení jednání žalobce nesouviselo s jeho trestní minulostí, tato informace se objevila až závěrem diskuze, nebylo na ni ostatními diskutujícími reagováno. Poukazovala na to, že forma případně výše zadostiučinění nesmí být v rozporu s obecně sdílenou představou spravedlnosti, na to, že nezákonné trestní stíhání nevinné osoby je nepochybně intenzivnějším zásahem do osobnostních práv, než uveřejnění pravdivých informací o odsouzení žalobce. Navrhla, aby rozsudek soudu I. stupně byl ve vyhovujícím výroku změněn tak, aby žaloba byla zamítnuta, a aby jí byla přiznána náhrada nákladů za řízení před soudy obou stupňů.
12. Městský soud v Praze rozsudkem ze dne 10.1.2019 odmítl odvolání žalobce do výroku I. rozsudku soudu I. stupně podle ust. § 218 písm. b) o.s.ř., pro nedostatek subjektivní legitimity, rozsudek soudu I. stupně ve vyhovujícím výroku I. změnil tak, že žalobu o zaplacení částky 50 000 Kč s příslušenstvím zamítl, v zamítavém výroku II. rozsudek soudu I. stupně jako věcně správný potvrdil, rozhodl o nákladech řízení. Dospěl k závěru, že ze strany Krajského soudu v Brně došlo k nesprávnému úřednímu postupu, když ohledně žalobce byly zveřejněny osobní údaje, které zveřejněny být neměly, že nejsou splněny zákonné podmínky pro vznik odpovědnosti žalované za nemajetkovou újmu, neboť v řízení nebylo prokázáno, přes poučení, kterého se

Shodu s prvopisem potvrzuje Helena Rezková.

žalobci dostalo, že došlo k zásahu do jeho nemajetkové sféry, k poškození jeho dobrého jména a pověsti, v příčinné souvislosti s nesprávným úředním postupem.

13. K dovolání žalobce Nejvyšší soud ČR rozsudkem ze dne 9.2.2021 č.j. 30 Cdo 177/2020-279 ve spojení s usnesením ze dne 13.4.2021 č.j. 30 Cdo 177/2020-299 rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 10.1.2019 č.j. 17 Co 356/2018-196 zrušil a věc vrátil Městskému soudu v Praze k dalšímu řízení. Vyslovil, že pro rozhodnutí o projednávané věci je určující, zda existence dřívějšího odsouzení žalobce a způsob jeho dosavadního podnikání (coby odvolacím soudem dovozované příčiny zásahu do osobnostních práv žalobce) jsou v rovině právního posouzení způsobitelné zcela vyloučit odpovědnost státu za nesprávný úřední postup při zveřejňování odsuzujícího trestního rozsudku, jako další možnou příčinu vzniku nemajetkové újmy, že budou muset být zvažovány zejména dopady nesprávného úředního postupu do osobnostní sféry poškozeného, nepříznivost jejich vlivu na pověst poškozeného, jeho dosavadní způsob života a podobně. Posouzení okolností, za nichž k újmě došlo, zahrnuje jak zhodnocení počínání samotného poškozeného, tak i případných dalších skutečností, které mohly nezávisle na zásahu samotném jeho účinek zvýšit či snížit (např. medializace případu). Stejně jako u vzniku škody je poškozený povinen tvrdit a prokazovat i vznik nemajetkové újmy, resp. uvádět skutečnosti, na jejichž základě bude možno podle zákonem stanovených kritérií posoudit vznik a rozsah újmy. Mimo oblast újmy způsobené nepřiměřenou délkou řízení není třeba vznik nemajetkové újmy dokazovat v situacích, kdy je zjevné, že by stejnou újmu utrpěla jakákoli osoba, která by byla danou skutečností postížena, a šlo by tedy o notorietu, kterou dokazovat netřeba, uvedené pravidlo se aplikuje v situacích, kdy je prima facie zřejmé, že jakékoliv osobě ve stejném postavení by za stejných okolností újma rovněž vznikla. V posuzované věci mělo být z pohledu úpravy provedené v zákoně č. 82/1998 Sb. zkoumáno, zda by jakákoliv osoba v postavení žalobce mohla ve srovnatelné situaci důvodně pociťovat vznik újmy. Podstatné je přitom sousloví postavení žalobce, tj. osoby, jejíž citlivé údaje o trestní minulosti (kdy dřívější odsouzení bylo již zahlazeno) byly v důsledku zjištěného nesprávného úředního postupu orgánu veřejné moci zveřejněny v odsuzujícím rozsudku v obchodním rejstříku, aniž by zveřejnění právě a jen takovým způsobem (ve sbírce listin) zákon, případně sám rozsudek, ukládal nebo předpokládal. V režimu zákona č. 82/1998 Sb. není vyžadováno vyvolání konkrétních následků zásahu proti chráněným statkům, ale postačí, že zásah byl objektivně způsobitelný narušit nebo alespoň ohrozit práva chráněná zákonem. Proto také skutečnost, zda bylo dobré jméno a pověst žalobce narušeno, bude zpravidla představovat okolnost mající vliv na posouzení formy, případně výše zadostiučinění. Odpovědnost státu v takovém případě bude možno vyloučit jen zcela výjimečně. Odvolacímu soudu bylo uloženo, aby znovu posoudil právní otázku vzniku nemajetkové újmy v příčinné souvislosti se zveřejněním neanonymizovaného trestního rozsudku, a to objektivizovaným posouzením postavení žalobce jako poškozené osoby, aby neopomněl přihlídnout k okolnostem, které by mohly mít vliv na formu, případně výši, přiznaného zadostiučinění, a to jak těm, které umocňují odpovědnost státu (např. skutečnost, že údaje ze sbírky listin měly převzít a zveřejnit jiné webové aplikace, délka zásahu), tak i k těm, jež naopak mohou vést k závěru o nižší míře žalobcovy újmy. I v případě nemajetkové újmy způsobené nesprávným úředním postupem platí, že forma (a případně i výše) soudem přiznaného zadostiučinění má odpovídat formě a výši přiznaného zadostiučinění v případech, které se v podstatných znacích projednávanou věcí shodují.
14. Odvolací soud zastavil řízení o odvolání žalobce do vyhovujícího výroku I. rozsudku soudu I. stupně podle ust. § 207 odst. 2 o.s.ř., neboť v tomto rozsahu vzal žalobce odvolání zpět.
15. Odvolací soud znovu přezkoumal z podnětu odvolání žalobce a žalované rozsudek soudu I. stupně, včetně řízení, které mu předcházelo dle ust. § 212 a § 212a odst. 1 a 5 o.s.ř., doplnil dokazování výpisem z obchodního rejstříku společnosti ██████████ seznamem listin

Shodu s prvopisem potvrzuje Helena Rezková.

uložených ve sbírce listin (obchodní rejstřík) společnosti [REDAKCE] odpověďmi z webových stránek detail.cz a euro.cz a zprávou o průběhu likvidace [REDAKCE] ze dne 28.11.2018 a dospěl k závěru, že odvolání žalobce ani odvolání žalované není důvodné.

16. Soud I. stupně ve věci provedl dostatečné dokazování, věc po právní stránce posoudil podle přílehavých zákonných ustanovení.
17. Žalobce se domáhal zadostiučinění za nemajetkovou újmu způsobenou nesprávným úředním postupem spočívajícím v tom, že Krajským soudem v Brně, jako soudem rejstříkovým, byl do sbírky listin [REDAKCE] založen trestní rozsudek, kterým byl kromě [REDAKCE] odsouzen i žalobce (jednatel a společník této společnosti), rozsudek nebyl ve vztahu k žalobci anonymizován a v jeho odůvodnění byla popsána jeho trestní minulost.
18. Podle ust. § 13 odst. 1 věta první zákona č. 82/1998 Sb. (dále také jen zákon) stát odpovídá za škodu způsobenou nesprávným úředním postupem.
19. Objektivní odpovědnost státu za nemajetkovou újmu způsobenou nesprávným úředním postupem je dána tehdy, jsou-li kumulativně splněny tři podmínky: 1) nesprávný úřední postup, 2) vznik nemajetkové újmy, 3) příčinná souvislost mezi nesprávným úředním postupem a vznikem nemajetkové újmy.
20. Soud I. stupně dospěl ke správnému závěru, že byla prokázána existence nesprávného úředního postupu, spočívajícího v tom, že Krajský soud v Brně založil do veřejně přístupné sbírky listin [REDAKCE] trestní rozsudek o odsouzení žalobce, navíc ve vztahu k žalobci v neanonymizované podobě, že se nejednalo o nesprávně provedený výkon trestu uveřejnění rozsudku, který byl uložen [REDAKCE] ale o nesprávný postup při zapisování a zveřejňování údajů v obchodním rejstříku. Rovněž správně dovodil, že žalobci vznikla nemajetková újma v příčinné souvislosti s nesprávným úředním postupem, neboť každá jiná osoba, v obdobném postavení jako žalobce, by měla důvod cítit se poškozenou, jestliže by nesprávným úředním postupem o ní byly šířeny informace o odsouzení, včetně odsouzení již zahlazených. Odvolací soud se ztotožnil s jeho závěrem, že zákonné podmínky odpovědnosti žalované za nemajetkovou újmu způsobenou nesprávným úředním postupem jsou dány.
21. Odvolací soud se ztotožnil také se závěrem soudu I. stupně, že s ohledem na dobu trvání protiprávního zásahu do práv žalobce, dobu, po kterou byl trestní rozsudek zveřejněn v neanonymizované podobě a poté částečně anonymizované podobě, není dostačujícím odškodněním konstatování porušení práva a je na místě žalobci poskytnout zadostiučinění v penězích. Z dokazování provedeného soudem I. stupně vyplývá, že trestní rozsudek byl v neanonymizované podobě zveřejněn od 18.5.2015 (listina [REDAKCE]) do 5.11.2015, kdy byl zveřejněn rozsudek v částečně anonymizované podobě (listina [REDAKCE]). Z doplnění dokazování před odvolacím soudem bylo zjištěno, že společnost [REDAKCE] byla zrušena s likvidací, po ukončení likvidace byla k datu 18.2.2019 z obchodního rejstříku vymazána, listina [REDAKCE] ve sbírce listin nefiguruje, po výmazu [REDAKCE] již nelze informace o žalobci na různých serverech dohledat. Jinak řečeno nejpozději k datu 18.2.2019 byl zásah do nemajetkové sféry žalobce ukončen. Po dobu šesti a půl měsíce byl rozsudek zveřejněn neanonymizovaný, po dobu tří let, tři a půl měsíce byl zveřejněn částečně anonymizovaný.
22. Z dokazování provedeného odvolacím soudem bylo rovněž zjištěno, že dne 14.1.2015 bylo rozhodnuto o zrušení [REDAKCE] s likvidací, společnost fakticky nesídlila v zapsaném sídle, jednatel (žalobce) s likvidátorem nespolečně pracoval, nedoložil o společnosti žádné údaje,

Shodu s prvopisem potvrzuje Helena Rezková.

společnost nevyvíjela žádnou činnost, nebyl dohledán žádný její majetek, věřitelům přihlášených pohledávek (celkově se jednalo o pohledávky ve výši cca 3 miliony Kč) nebylo nic plněno.

23. Na rozdíl od soudu I. stupně neměl odvolací soud za prokázané, že zveřejnění trestního rozsudku mělo negativní důsledek spočívající v tom, že s žalobcem ukončil spolupráci obchodní partner J. K. neboť z listiny, kterou žalobce založil v souvislosti s žádostí o osvobození od soudních poplatků a kterou byl proveden důkaz, vyplývá, že žalobce si od J. K. v letech 2013 až 2014 půjčil poměrně vysoké finanční částky, povinnost dle smlouvy o půjčce resp. zápůjčce nesplnil, finanční prostředky nevrátil, což vedlo dne 8.4.2015 k sepsání notářského zápisu se svolením k vykonatelnosti, ohledně zaplacení částky téměř 3 mil. Kč. Dříve než byl trestní rozsudek zveřejněn ve sbírce listin, byl žalobce pro J. K. nespolehlivým obchodním partnerem, což činí nevěrohodným prohlášení J. K. z něhož žalobce dovozuje, že nebyť zveřejnění trestního rozsudku, obchodní spolupráce s J. K. by mohla zdárně pokračovat, žádný rozumný obchodník nespolupracuje, dále nenavazuje další obchodní vztahy, s partnerem, který je co do plnění svých závazků nespolehlivý.
24. Internetová diskuze, o níž žalobce hovoří a v níž byl trestní rozsudek ve vztahu k žalobci zmíněn, nebyla vyvolána přímo tímto rozsudkem, jak dovodil i soud I. stupně, ale jiným jednáním žalobce, ve vztahu k jiné osobě (), která je označena za nepoctivé, přičemž mezi tímto jiným počínáním žalobce a zveřejněním rozsudku není příčinná souvislost. Nicméně lze souhlasit se závěrem soudu I. stupně, že dohledatelnost žalobcovy trestní minulosti na různých serverech mohla přispět k formování negativního pohledu na něj.
25. Soud I. stupně správně dovodil, že poškození dobrého jména a pověsti, zejména pak v obchodních vztazích, si žalobce způsobil sám již dříve, než došlo k zveřejnění rozsudku v obchodním rejstříku, tím že se K tomu je třeba dále uvést, že je jimž jediným jednatelem a společníkem žalobce byl, byla odsouzena pro neplnění zákonných povinností mimo jiné i k trestu uveřejnění rozsudku a k zákazu činnosti, a tato skutečnost (zákaz činnosti) se do veřejně přístupných rejstříků (obchodní rejstřík, živnostenský rejstřík) zapisuje za účelem ochrany obchodních partnerů a spotřebitelů. Již od roku 2014 byl obchodní podíl žalobce jako jediného společníka postížen exekučním příkazem, od února 2015 byla v obchodním rejstříku zveřejněno zrušení společnosti s likvidací. Každé osobě s rozumem průměrného člověka, tím více osobě běžně se angažující v rámci obchodních vztahů, je zřejmé, že za činností společnosti s ručeným omezením stojí její jednatelé a společníci, kteří jsou snadno zjištělní z obchodního rejstříku, tedy již před zveřejněním trestního rozsudku, byl žalobce jako jednatel a společník krachující obchodní společnosti pro obchodní partnery osobou nedůvěryhodnou, která v obchodních vztazích dobrého jména a pověsti nepožívá.
26. Žalobce požadoval, aby byly reparovány skutečné dopady nesprávného úředního postupu do jeho podnikatelské sféry, žádné konkrétní dopady však v řízení prokázány nebyly, neboť jediným, kdo dle tvrzení žalobce měl od obchodní spolupráce s ním v důsledku zveřejnění trestního rozsudku odstoupit, měl být J. K. kterému však bylo již před zveřejněním rozsudku známo, že žalobce je v obchodních vztazích osobou nespolehlivou, která své závazky neplní, muselo resp. mohlo mu být známo, pokud by nahlížel do obchodního rejstříku, že společnost, v níž je žalobcem jednatelem a společníkem je v likvidaci, že žalobce je v exekuci, jestliže byl dlouhodobým obchodním partnerem žalobce, jeho dlouhodobým věřitelem, muselo mu být známo i problematické podnikání žalobce v minulosti. Zjištění žalobcovy trestní minulosti tak nemohlo mít zásadní vliv na ukončení další spolupráce s žalobcem.

Shodu s prvopisem potvrzuje Helena Rezková.

27. Odvolací soud vyzval žalobce k předložení rozhodnutí v případech, které se v podstatných znacích shodují s projednávanou věcí, aby se výše přiznaného zadostiučinění podstatně neodlišovala od zadostiučinění v případě skutkově obdobném. Žalobce odkázal na rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 25 Cdo 3810/2019 a jemu předcházející rozhodnutí soudu prvního a druhého stupně, rozhodnutí nedoložil. Odvolací soud dohledal pouze rozhodnutí dovolacího soudu o odmítnutí dovolání se stručným odůvodněním, z něhož lze zjistit pouze tolik, že za zásah do osobnostní sféry bylo každému z žalobců přiznáno odškodnění ve výši 100 000 Kč, v čem zásah spočíval, jak konkrétně se dotkl osobností sféry žalobců se z rozhodnutí nepodává.
28. Odvolací soud vědom si toho, že je sice primárně na žalobci, aby označil srovnatelná rozhodnutí v obdobných věcech, ale pokud tak žalobce neučiní, je na soudu, aby provedl srovnání s jinými případy, které jsou mu známy z rozhodovací činnosti (např. rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 21.1.2020 sp. zn. 30 Cdo 303/2019), účastníky při ústním jednání seznámil se srovnatelným rozhodnutím Nejvyššího soudu ze dne 31.5.2006 sp. zn. 30 Cdo 1310/2005. Žalobce seznal, že jde o rozhodnutí přílehavější, než rozhodnutí jím označené, nicméně namítal, že jde o rozhodnutí z roku 2005, na jinou cenu peněz tehdy a nyní, na to, že v srovnávaném případě se jednalo o zveřejnění jednorázového inzerátu, označení poškozeného za dlužníka, kdežto v této věci byly zveřejněny informace o něm několik let a byla odhalena jeho trestní minulost.
29. Ve věci sp. zn. 30 Cdo 1310/2005 se jednalo o zásah do profesní cti žalobce v podnikatelské sféře snižující jeho důstojnost a vážnost ve společnosti, který spočíval ve zveřejnění inzerátu, v němž byl žalobce jmenovitě uveden včetně obchodního jména, pod nímž podniká, nepravdivě označen za dlužníka, žalobci se dostalo odškodnění ve výši 100 000 Kč.
30. Ve věci sp. zn. 30 Cdo 1310/2005 i ve věci souzené se jednalo o zásah do práv na ochranu osobnosti, o útok dotýkající se podnikatelské sféry, který byl způsobilý poškodit profesní čest a snížit důstojnost a vážnost poškozeného zejména v podnikatelských kruzích. V srovnávané věci se jednalo o osobu bezúhonnou, o níž byly zveřejněny nepravdivé informace, v souzené věci žalobce osobou bezúhonnou nebyl a zveřejněny byly údaje pravdivé, jakkoli zveřejněny být neměly. V srovnávané věci se jednalo o krátkodobé zveřejnění informací o tom, že poškozený je dlužníkem, kdežto ve věci souzené o zveřejnění trestní minulosti žalobce trvající více jak tři roky.
31. Po zvážení shodných a rozdílných znaků srovnávané věci s věcí souzenou dospěl odvolací soud k závěru, že přiměřené odškodnění žalobce představuje částka 50 000 Kč s příslušenstvím, které se žalobci rozhodnutím soudu I. stupně dostalo. Důvod pro přiznání částky poloviční oproti srovnávané věci pak spatřuje v tom, že v případě žalobce je zásadní okolností proč je mu vůbec přiznáno zadostiučinění v penězích právě dlouhodobost zásahu do jeho osobnostní sféry, újma, která mu objektivně mohla vzniknout je nízká, vzhledem k tomu, že jeho dobré jméno a pověst byla již před zveřejněním trestního rozsudku významně narušena jeho dluhovou minulostí, na rozdíl od srovnávané věci nemohlo být ohroženo jeho podnikání spočívající ve vykonávání funkce statutárního orgánu či prokuristy, neboť to mu bylo na dobu tří let zakázáno, aby se nemohl dopouštět obdobného jednání jako v minulosti, tudíž i okruh osob, které by se jako obchodní partneři mohli o jeho osobu zajímat, hledat o něm informace byl nutně zúžen. Zatímco ve srovnávané věci byla zásahem do osobnostní sféry snížena důstojnost a profesní čest bezúhonného poškozeného, bylo ohroženo jeho podnikání, v případě žalobce újma v takové míře nemohla vzniknout vzhledem k jeho trestní minulosti, dluhům, zákazu činnosti a skutečnosti, že v rozhodné době byl jako jediný jednatel a společník úzce spojen s odsouzenou společností [REDAKCE]. Vyšší odškodnění žalobce by se dle náhledu odvolacího soudu míjelo s obecně sdílenou představou spravedlnosti. Argumentaci žalobce jinou hodnotou peněz v roce 2005 a v současné době neměl odvolací soud za relevantní. Ostatně sám žalobce předložil ke srovnání rozhodnutí, v němž se v roce 2019 dostalo poškozeným odškodnění ve výši 100 000

Kč. Žalobou požadovanou částku lze mít za naprosto přemrštěnou, odškodnění ve výši 1 mil Kč se dle poznatků odvolacího soudu z jeho rozhodovací činnosti dostává poškozeným jen ve zcela mimořádných případech (např. dlouhodobějším nezákonným činností za závažnou činností, s významnými zásahy do osobního, rodinného, společenského života, případně i do zdravotního stavu).

32. S ohledem na všechny shora uvedené důvody odvolací soud rozsudek soudu I. stupně jako věcně správný potvrdil podle ust. § 219 o.s.ř., včetně správného výroku o nákladech řízení.
33. O nákladech odvolacího řízení, které zahrnují náklady odvolacího řízení před rozhodnutím dovolacího soudu, dovolací náklady i náklady odvolacího řízení po rozhodnutí dovolacího soudu, bylo rozhodnuto podle ust. § 224 odst. 1 a § 142 odst. 1 o.s.ř. a contrario, za situace, kdy rozsudek napadli odvoláním žalobce i žalovaná, nikdo s odvoláním neuspěl.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku, výroku I. o zastavení odvolacího řízení, není dovolání přípustné.

Proti tomuto rozsudku, potvrzujícímu výroku II., lze podat dovolání k Nejvyššímu soudu ČR, prostřednictvím Obvodního soudu pro Prahu 2, ve lhůtě dvou měsíců od jeho doručení, jen za podmínek stanovených v § 237 o.s.ř.

Proti tomuto rozsudku, výroku III. o nákladech řízení, není dovolání přípustné.

Praha 24. června 2021

JUDr. Ivana Kotrčová v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Helena Rezková.

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 29.07.2021. Připojení doložky provedl/a Kateřina Novotná dne 24.08.2021.